

178

dissimulat -ada adj. Que
sol dissimular els seus
les seves intencions. || fer el dissi-
mulat, fer com aquell qui no
s'adona d'una cosa.

dissipable adj. Que es pot
dissipar

7; l'efecte.

dissipació f. Acció defecte
de dissipar o dissipar-se⁷ | Cap-
teniment d'una persona lliurada
enterament als plaers. Viure en la
dissipació. lliurar-se a la dissi-
pació.

dissipadament adv. Amb
dissipació, d'una manera dis-
sipada. Viu dissipadament.

dissipador -a adj. Que dissi-
pa. É un fill dissipador.